

for at opnå beskikkelse. Bortfaldsgrundene vil være, at den pågældende mister sin danske indfødsret, at den pågældende opgiver sin bopæl her i landet, at han erklæres konkurs eller bliver umyndiggjort eller kommer under lavværgemål, og at han ikke opretholder sin ansvarsforsikring. Bortfaldet er imidlertid ikke definitivt. Hvis bortfaldsgrunden ophører at bestå, sætter ministeren efter begæring beskikkelsen i kraft påny, jfr. § 6, stk. 2.

Til § 6.

For at beskikkelser, der er bortfaldet eller frakendt en statsautoriseret revisor, ikke skal kunne misbruges, skal de straks tilbageleveres handelsministeriet.

Ligesom der om meddelelse af beskikkelse sker bekendtgørelse i Statstidende, bør der i Statstidende optages meddelelse om de beskikkelser, der bortfalder eller frakendes, men det er ikke fundet nødvendigt at sige dette i lovteksten.

Endvidere vil det være rimeligt i Statstidende at bekendtgøre, når statsautoriserede revisorer, f. eks. på grund af overgang til anden beskæftigelse, frivilligt deponerer deres beskikkelse i handelsministeriet, jfr. § 10, stk. 4. En sådan frivillig deponering medfører ikke bortfald af beskikkelsen, og indehaveren kan få beskikkelsen udleveret på ny, hvis han på det pågældende tidspunkt opfylder betingelserne for beskikkelse.

Til § 7.

Bestemmelsen tilsigter at forebygge misbrug af betegnelser, der kan forveksles med betegnelsen „statsautoriseret revisor“.

Udelukkelse i størst muligt omfang af forvekslinger på dette punkt vil være både i de statsautoriserede revisorer og publikums interesse; for revisorerne under hensyn til de strenge krav, der stilles for at få autorisation, og de pligter, der følger med denne; for mulige klienter under hensyn til den betydning, det har at vide, at den revisor, de søger, har kvalificeret sig til statsautoriseret revisor.

Også hidtil har betegnelsen „statsautoriseret revisor“ været beskyttet, og betegnelser, der er egnet til at hidføre forveksling med denne betegnelse, er forbudt. Af sådanne nævnes i næringsloven kun forbindelser af ordet „revisor“ med „autoriseret“ eller „statsautoriseret“, men det er fundet ønskeligt også i loven at nævne „godkendt“ eller „eksamineret“ som eksempler på ord, der ikke må forbindes med ordet „revisor“, samt at anføre, at også udenlandske betegnelser, der er egnet til at hidføre forveksling, er forbudt. Endvidere har man fundet, at det for at effektivisere beskyttelsen vil være rigtigt ikke som

hidtil at kræve, at de pågældende betegnelser skal være benyttet i reklameøjemed, for at benyttelsen kan anses for uberettiget.

Det forudsættes, at en statsautoriseret revisor, hvis beskikkelse er bortfaldet eller frakendt, ikke vil være berettiget til at betegne sig som statsautoriseret revisor. Er beskikkelsen blot deponeret, er han berettiget til at betegne sig som statsautoriseret revisor, dog ikke i forretningsforhold.

Det er en følge af denne bestemmelse, at et selskab, selvom en statsautoriseret revisor har taget ansættelse i dette, ikke — hvad der er forekommet — som sådant kan benytte betegnelsen „statsautoriseret revisor“ eller betegnelser, der er egnet til forveksling hermed.

Man har overvejet, om det ville være muligt at forbeholde selve betegnelsen „revisor“ for de statsautoriserede revisorer, men man har ikke ment at kunne stille forslag herom, fordi denne betegnelse er et så gængs og på mange andre områder anvendt udtryk, at en eneret til benyttelse af dette ord ikke kan gives.

Til § 8.

Bestemmelsen i stk. 1 giver de statsautoriserede revisorer fortrinsret til af offentlige myndigheder at blive benyttet til at afgive oplysninger om regnskabsmæssige forhold i retssager, både straffesager og borgerlige sager, f. eks. i skattesager. Derimod har man af hensyn til de omkostninger, dette ville kunne medføre for parterne, ikke ment at kunne udvide denne fortrinsret til retssager, i hvilke offentlige myndigheder ikke er indblandet, jfr. herved retsplejelovens § 149 om statsautoriserede translatorer og tolke.

Efter næringslovens § 70 bør statsautoriserede revisorer have fortrinnsvis adgang til anvendelse som handelssagkyndige revisorer i medfør af konkurslovens § 79 og til at blive autoriseret som regnskabskyndige tillidsmænd i henhold til § 2 i lov af 14. april 1905 om tvangsakkord uden for konkurs. Bestemmelsen om fortrinnsvis adgang til anvendelse som handelssagkyndige revisorer i medfør af konkurslovens § 79 foreslås opretholdt. Det foreslås dernæst, at en statsautoriseret revisor uden særlig autorisation skal kunne virke som regnskabskyndig tillidsmand i henhold til § 2 i lov af 14. april 1905 om tvangsakkord uden for konkurs. Da sidstnævnte bestemmelse blev givet, fandtes der ikke en stand af revisorer med offentlig godkendelse, som skifteretterne kunne støtte sig til, medens der nu er et betydeligt antal statsautoriserede revisorer, der vil kunne bistå skyldnere som tillidsmænd ved akkordforhandling. Der findes i øvrigt kun et min-